

ændringer, ret. Selvfølgelig er der ikke tale om, at vi alene gennem lovregulering kan sikre reel ligestilling på arbejdsmarkedet, men i en kombination af lovregulering, som vi sådan set føler os forpligtet til at gennemføre også i henhold til internationale konventioner, og initiativer, der skal nedbryde holdninger, kan vi komme et stykke vej, så vi får et arbejdsmarked, der behandler folk ordentligt, uanset om de kommer fra kulturer, som er anderledes end vores, altså etniske minoriteter, eller har andre politiske eller religiøse anskuelser, og det synes jeg faktisk er et moderne arbejdsmarked værdigt.

Jeg vil godt henvise hr. Lars Løkke Rasmussen, som er så optaget af holdninger – den del af det er jeg sådan set enig med hr. Lars Løkke Rasmussen i – til den redegørelse, jeg netop har fremlagt for Folketinget, om, hvilke initiativer regeringen har taget på baggrund af satspuljeforliget, som Venstre og De Konservative jo også er med i, for på en lang række områder, på uddannelsesområdet, på vejledningsområdet og på arbejdsmarkedsområdet, at få nedbrudt nogle af de barrierer, som findes dér.

Men jeg vil godt sige til både Venstre og De Konservative, at det ikke ændrer ved, at det er nødvendigt med en lovregulering, og det, det her lovforslag handler om, har jo ikke noget med foreningsfrihed at gøre. Det har noget at gøre med, at vi faktisk lovgiver for at implementere ILO-konvention nr. 111 og FN's race-diskriminationskonvention i dansk ret.

Det spørgsmål, som Venstre og De Konservative er så optaget af, er faktisk noget, der reguleres i en helt anden ILO-konvention, nemlig nr. 87, som Danmark jo efterlever i kraft af lov om beskyttelse mod afskedigelse på grund af foreningsforhold.

Jeg har nu ikke desto mindre en fornemmelse af, at det, Venstre og De Konservative i virkeligheden går efter, er spørgsmålet om eksklusiv-aftaler. Og dér vil jeg godt – og det har jeg også gjort over for Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg – for en sikkerheds skyld gentage, at den konvention, nemlig nr. 87, der regulerer foreningsspørgsmålet, fortolkes i ILO sådan, at den ikke regulerer spørgsmålet om eksklusivaftaler.

Altså lever vi op til konventionerne, både når det drejer sig om foreningsfrihed, og når det drejer sig om muligheden for at træffe aftaler på arbejdsmarkedet om eksklusivaftaler.

Det, vi tager hul på her, er racediskriminationskonventionen, og den synes jeg faktisk vi skylder det danske arbejdsmarked at efterleve

og vise, at vi heller ikke går ind for diskrimination under nogen omstændigheder og under nogen former.

Med de ord vil jeg godt tilkendegive, at regeringen ikke kan støtte det ændringsforslag, som er blevet stillet. Og jeg er meget enig med fru Anne Baastrup i, at det er en noget særpræget tilgang til behandlingen, som Venstre og De Konservative har haft, nemlig at man kommer løbende imellem anden og tredje behandling og for mig at se ikke har været voldsomt aktive i det hidtidige forløb. Det kan jo selvfølgelig være, man har været optaget af andre sager. Men det borger altså ikke for en seriøs udvalgsbehandling og behandling her i Folketinget af et meget vigtigt spørgsmål.

Folketingets Ombudsmand, Hans Gammeltoft-Hansen, har jo også, som fru Vibeke Peschardt sagde, påpeget, at der er et hul i vores lovgivning, fordi arbejdsmarkedets parter ikke i deres aftalegrundlag har implementeret den del af konventionen.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Da jeg er udlændingepolitisk ordfører for Venstre og i den egenskab holder en del foredrag og får en del spørgsmål, er der nogle spørgsmål, jeg godt vil have svar på her, så jeg ved, hvad jeg skal svare, når jeg holder foredrag f.eks. i erhvervslivet. Jeg vil stille tre klare spørgsmål, og de to af dem er hentet fra virkeligheden.

Der er en del erhvervsfolk, der fortæller mig, at de mener, at f.eks. en ansat ved receptionen, der er iført slør, og som er muslim, kan sende nogle signaler til eksportvirksomhedens kunder, som de ønsker skal sendes. De anser altså det at være muslim og ikklædt slør for en særlig kvalifikation. Jeg kan forstå, at de i henhold til forslaget ikke kan blive ansat mere, for man må ikke spørge, hvilken tro de har. Det vil jeg godt have et svar på.

Det næste er, at jeg som formand for Folketingets Kirkeudvalg, der kun varetager folkekirkens interesser, finder det helt naturligt, at min private sekretær på Christiansborg er medlem af folkekirken og kan kommunikere med dem, der ringer.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om jeg ikke har lov at spørge den sekretær, jeg ansætter, om den pågældende er medlem af folkekirken.

Lad os forestille os, at jeg bliver sparket ud af Folketinget og vil begynde at studere det, der interesserer mig utrolig meget, religionshistorie, og sammenligne forskellige religioner. Kan jeg